

147. Halálon át jutunk tovább...

1. Ha - lá - lon át Ju - tunk to - vább

4 Is - ten - hez, hű Meg - vál - tók - hoz fel.

7 Vá - gyunk o - da, Hol min - den - ha

10 Az üd - vö - zül - tek ka - ra zeng, é - ne - kel.

2. El hiúság, Földi vígság!
 Az égbe vágyik a mi szívünk,
 Hol örvend majd, Ki most sóhajt,
 És többé bánatkönnyet nem ismerünk.
3. Ó, boldog hely, Mely gyöngyökkel
 És drágakővel van kerítve,
 Mely szent Urunk, Hű Bárányunk
 Ragyogó fényével van ékesítve;
4. Ahol szentség, E fényes ék,
 A boldogok pompája leszen;
 S hangzik tisztán Az Úr trónján
 Szent énekünk mennybéli örvendésben.
5. Krisztus jöjj el, Vigy minket fel
 A dicső ragyogó országba;
 Hogy ott éljünk És örvendjünk,
 Áradjon ránk orcád világossága!

Az Úrnak szemei előtt becsületes az ő szenteinek halálok!

Zsoltár 116:15.